

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 35/2016
20.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.И., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Н.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 112/12 од 31.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 878/15 од 29.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Н.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 112/12 од 31.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 878/15 од 29.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 112/12 од 31.03.2015. године, окривљени М.И. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде и истовремено је одређено да се ова казна у смислу члана 45. став 5. КЗ има извршити на тај начин што окривљени М.И. не сме напуштати просторије у којима станује уз примену мере елеткронског надзора осим у случајевима прописаним Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера.

Окривљеном је одређено извршење казне затвора на начин предвиђен чланом 45. став 5. КЗ, с тим што ако једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне.

Окривљени је обавезан и на основу члана 261. и 264. ЗКП да плати на име паушала износ од 10.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 312.329,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени М.1 и М.2 В. ради остваривања имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 878/15 од 29.09.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног М.И. и његовог браниоца, а пресуда Вишег суда у Јагодини К 112/12 од 31.03.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног М.И., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Н.М., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног М.И., адв. Н.М., навођењем као разлога за подношење захтева, повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, само формално означава повреду, због које је подношење захтева дозвољено, с тим што не конкретизује у чему се она састоји, док у суштини, у образложењу захтева оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, те повреду одредаба кривичног поступка, а што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Наиме, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.И., адв. Н.М. указује се да првостепени суд није правилно и потпуно утврдио чињенично стање, да је вршио селективну оцену доказа, као и да није утврдио умишљај окривљеног да је супротно закону и законским прописима прибављајући другом физичком лицу какву корист наносио другом какву штету.

Такође, наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да је првостепена пресуда неразумљива (а што би представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а која повреда не представља у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Како је дакле, у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, док се у суштини указује на погрешно утврђено чињенично стање и оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, као и на повреду кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а из којих разлога захтев за заштиту законитости је недозвољен, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.И., адв. Н.М., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.